Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 20 päivänä kesäkuuta 2002,

Kanariansaarilla sovellettavasta AIEM-verojärjestelmästä

(2002/546/EY)

(EYVL L 179, 9.7.2002, s. 22)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston päätös N:o 895/2011/EU, annettu 19 päivänä joulukuuta 2011	L 345	17	29.12.2011

▼B

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 20 päivänä kesäkuuta 2002,

Kanariansaarilla sovellettavasta AIEM-verojärjestelmästä

(2002/546/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan mukaisesti sen määräyksiä sovelletaan syrjäisimpiin alueisiin ja siten myös Kanariansaariin, ottaen kuitenkin huomioon niiden taloudellisen, sosiaalisen ja rakenteellisen tilanteen, jota vaikeuttavat niiden syrjäinen sijainti, saaristoluonne, pieni koko, vaikea pinnanmuodostus ja ilmasto sekä taloudellinen riippuvuus muutamista harvoista tuotteista sekä sen, että koska nämä ovat pysyviä tekijöitä ja niillä on yhteisvaikutuksia, ne haittaavat suuresti näiden alueiden kehitystä.

(2) Näin ollen on aiheellista toteuttaa erityistoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on erityisesti määritellä ne edellytykset, joilla perustamissopimusta sovelletaan kyseisiin alueisiin. Tällaisia erityistoimenpiteitä voidaan toteuttaa veropolitiikassa, ja niissä on otettava huomioon näiden alueiden erityispiirteet ja rajoitukset heikentämättä kuitenkaan yhteisön oikeusjärjestyksen, sisämarkkinat ja yhteiset politiikat mukaan luettuina, yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta. Neuvosto, Euroopan parlamentti, alueiden komitea sekä talous- ja sosiaalikomitea ovat useaan otteeseen korostaneet tarvetta toteuttaa tällaisia erityistoimenpiteitä.

(3) Verotuksessa toteutettavien erityistoimenpiteiden on perustuttava kyseisten alueiden alueellista kehittämistä ja tukemista koskeviin tavoitteisiin parhaiten soveltuviin välineisiin sekä pitkäaikaisiin, verovapautuksia salliviin verotuksellisiin toimenpiteisiin siten, että noudatetaan yhteisön oikeuden ja sisämarkkinoiden yhtenäisyyden arviointiperusteita ja edellyttäen, että tällaiset toimenpiteet ovat välttämättömiä ja oikeasuhtaisia haluttuihin tavoitteisiin nähden.

(4) Kanariansaarilla sovellettava välillisen verotuksen järjestelmä muodostuu useista veroista, joita ovat Kanariansaarten yleinen välillinen vero Impuesto General Indirecto Canario (IGIC) ja tuotanto- ja tuontivero Arbitrio sobre la Producción y sobre las Importaciónes (APIM), jota on oikeus soveltaa 31 päivään joulukuuta 2001 asti yhteisön lainsäädännön soveltamisesta Kanariansaariin 26 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1911/91 ([3]) 5 artiklan nojalla.

([1]) EYVL C 75 E, 26.3.2002, s. 238.
([2]) Lausunto annettu 13. kesäkuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([3]) EYVL L 171, 29.6.1991, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1105/2001 (EYVL L 151, 7.6.2001, s. 1).

▼B

(5) Antaessaan asetuksen (EY) N:o 2674/1999 ([1]) neuvosto kehotti komissiota tutkimaan yhdessä Espanjan viranomaisten kanssa APIM-veron purkamisen lykkäämisen vaikutuksia kyseisiin talouden aloihin ja etenkin lykkäämisen kohteena oleviin tuotteisiin. Neuvosto kehotti komissiota myös toimittamaan sille tarvittaessa tämän tutkimuksen tulosten perusteella laaditun ehdotuksen perustamissopimuksen perusteella toteutettaviksi toimiksi, jotta ei vaaranneta tiettyjä erityisen vaikutusalttiita paikallisia tuotannon aloja ja jotta samalla varmistetaan veron poistaminen tietyn ajan kuluessa. Tietyn ajan kuluessa tapahtuva veron poistaminen on tavoite, joka on vastedes liitettävä perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan perusteella toteutettaviin toimenpiteisiin. Tuossa kohdassa määrätään pitkäaikaisista erityistoimenpiteistä, joilla on tarkoitus tasoittaa kyseisessä määräyksessä mainittuja esteitä.

(6) Espanjan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 25 päivänä heinäkuuta 2000 ja 12 päivänä kesäkuuta 2001 päivätyillä kirjeillä perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan perusteella uuden AIEM-nimisen veron (Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias) sisällöstä. AIEM-veroa on ehdotettu kannettavaksi sellaisista Kanariansaarilla tapahtuvista tuotteiden toimituksista niiden tuottajien toimesta sekä yhteisessä tullitariffinimikkeistössä samaan luokkaan kuuluvien samanlaisten tai samankaltaisten tuotteiden tuonnista. Maahantuotujen tuotteiden veron perusteena on tullausarvo, ja Kanariansaarten tuottajien tuotteiden luovutuksen veron perusteena on suoritetun vastikkeen kokonaismäärä. Kuten APIM-veron osalta, voidaan paikallisesti tuotetut tuotteet vapauttaa AIEM-verosta. Komissio on ryhtynyt arvioimaan tätä veroesitystä suhteessa niihin sitoumuksiin, joita se teki neuvostolle asetuksen (EY) N:o 2674/1999 antamisen yhteydessä, ja Kanariansaarten teollisuustuotantoon kohdistuviin esteisiin.

(7) Tunnistettuihin esteisiin kuuluvat ensinnäkin palvelualan ja etenkin matkailun ylivoimainen asema alueen tulonlähteenä, Kanariansaarten talouden riippuvuus tästä alasta sekä teollisuuden vähäinen osuus Kanariansaarten bruttokansantuotteesta. Tässä suhteessa AIEM-vero näyttää palvelevan tavoitetta, joka koskee Kanariansaarten teollisuustuotantoalojen itsenäistä kehittymistä ja saarten talouden monipuolistamista.

(8) Lisäksi on todettu, että saarten syrjäinen sijainti haittaa henkilöiden, tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta. Riippuvuus tietyistä liikenteen muodoista, kuten ilma- ja meriliikenteestä, on kasvanut siksi, että niiden vapauttaminen on kesken. Tuotantokustannukset ovat kasvaneet, koska kyseiset liikenteen muodot ovat tehottomampia ja kalliimpia kuin maantie- ja rautatieliikenne tai Euroopan laajuiset verkot.

(9) Syrjäisestä sijainnista seuraa, että tuotantokustannuksia nostavat myös alueen raaka-aine- ja energiariippuvuus, varastojen perustamisvelvoite ja tuotantovälineiden hankinnassa ilmenevät vaikeudet.

([1]) EYVL L 326, 18.12.1999, s. 3.

▼B

(10) Markkinoiden pieni koko ja vientitoiminnan kehittymättömyys, saarten maantieteellinen hajanaisuus ja välttämättömyys pitää yllä eriytettyjä mutta volyymiltään rajallisia tuotantolinjoja pienten markkinoiden tarpeiden tyydyttämiseksi, rajoittavat mahdollisuuksia saada aikaan mittakaavaetuja.

(11) Erityispalvelujen ja ylläpitopalvelujen saanti sekä yritysten johtohenkilöstön ja teknisen henkilöstön ammatilliset koulutuspalvelut osoittautuvat usein rajallisiksi tai kalliiksi, samoin kuin yritysten toiminnan edistäminen Kanariansaarten ulkopuolisilla markkinoilla. Lisäksi rajalliset jakelukanavat johtavat ylivarastointiin.

(12) Ympäristön osalta teollisuusjätteiden hävittäminen ja myrkyllisten jätteiden käsittely nostavat ympäristökustannuksia. Kustannukset ovat tavanomaista korkeammat, koska kierrätyslaitoksia ei ole kuin eräille tuotteille ja koska jätteitä joudutaan kuljettamaan mantereelle ja myrkyllisiä jätteitä käsittelemään Kanariansaarten ulkopuolella.

(13) Yleisellä tasolla voidaan sanoa, että tuotannon keskittymisenä ja siten tuotantoalojen erikoistumisena näkyvä maailmanmarkkinoiden nykyinen globalisoitumistaipumus ei hyödytä Kanariansaarten yrityksiä samassa määrin kuin vähemmän eristyneillä ja suuremmilla markkinoilla toimivia yrityksiä. Tämä on johtanut siihen, että Kanariansaarten paikallinen tuotanto on alan ja tuotteen mukaan asteittain ja vaihtelevassa määrin korvautunut tuotteiden tuonnilla. Jos tähän lisätään vielä se, että paikalliselle tuotannolle on usein ominaista paikallisten yritysten riippuvuus toisistaan, kun alueella kaavaillaan vertikaalista yhdentymistä lähiaikoina, johtaa yhden alan toiminnan siirtäminen muualle toiminnan menetyksiin muilla kyseistä alaa lähellä olevilla aloilla.

(14) Näiden tietojen ja Espanjan viranomaisten toimittama ilmoitus huomioon ottaen on syytä antaa lupa sellaisiin teollisuustuotteisiin sovellettavan veron toteuttamiseen, joiden osalta voidaan harkita verosta vapauttamista paikallisen tuotannon edistämiseksi.

(15) Olisi kuitenkin yhdistettävä perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan ja 90 artiklan sekä yhteisön oikeuden ja sisämarkkinoiden yhtenäisyyden vaatimukset. Tämä edellyttää näin ollen rajoittumista ehdottoman välttämättömiin ja haluttuihin tavoitteisiin nähden oikeasuhtaisiin toimenpiteisiin ottamalla huomioon syrjäisestä sijainnista aiheutuvat esteet. Ehdotetun yhteisön tukikehyksen soveltamisala käsittää siten niiden herkkien tuotteiden luettelon, joille Kanariansaarten viranomaisilla on lupa myöntää vapautuksia neuvoston päätöksellä määritetyissä rajoissa ja jotka ovat paikallisen teollisuustoiminnan tuloksena syntyneitä tuotteita.

(16) Vapautuksen kohteena olevat teollisuustuotteet kuuluvat maatalous- ja kalastustuotteiden luokkaan, rakennustarvikkeisiin, kemianteollisuuden, metalliteollisuuden, elintarvike- ja juomateollisuuden, tupakkateollisuuden, tekstiili- ja nahkateollisuuden, paperiteollisuuden sekä graafisen taideteollisuuden ja kustannusalan tuotteisiin. Nämä alat ja tuotteet vastaavat suurelta osin asetuksessa (EY) N:o 2674/1999 herkiksi luokiteltuja aloja ja tuotteita. Näitä vapautuksia täytäntöön pantaessa sovelletaan tämän päätöksen säännöksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mahdollista soveltamista.

▼B

(17) Kyseessä olevia teollisuustuotteita koskeva vapautuksen enimmäismäärä vaihtelee alan ja tuotteen mukaan viidestä viiteentoista prosenttiin. Eri tuotteisiin sovellettavat veroprosentit vastaavat Espanjan viranomaisten mukaan sitä APIM-veroa, joka oli vuonna 1996 seurausta asetuksen (ETY) N:o 1911/91 soveltamisesta ja sen soveltamiseksi annetuista säädöksistä sekä erityistariffin tasosta.

(18) Valmiisiin tupakkatuotteisiin sovellettava vapautuksen enimmäismäärä on kuitenkin korkeampi, koska tupakka-ala muodostaa poikkeustapauksen. Kanariansaarilla aiemmin voimakkaasti kehittynyt tupakkateollisuus on nimittäin hiipunut erittäin voimakkaasti jo muutamia vuosia. Saaristoasemasta johtuvat edellä mainitut esteet ovat yksi tupakan paikallisen tuotannon hiipumisen luonnollinen syy Kanariansaarilla. Useiden Kanariansaarille sijoittautuneiden yritysten siirtyminen muualle on seurausta myös talouden globalisoitumisesta ja tuotannon keskittymisestä sekä uusien markkinoiden ilmaantumisesta ja kehittymisestä Euroopan ulkopuolella. Paikallisen tuotannon hiipuminen on johtanut siihen, että vuosina 1985—2000 työpaikoista hävisi 67 prosenttia. Maailman johtavien yritysten joukkoon laskettavien monikansallisten yritysten tuotantolaitoksia on toistuvasti siirretty muualle tai suljettu.

(19) Paikallisen tuotannon laskusuuntaus on sitä paitsi ristiriidassa paikallisten markkinoiden kanssa, koska niillä myynti kasvoi jatkuvasti samana ajanjaksona. Tupakan myynnin kasvu johtuu tuottajien mukaan osaksi matkailijoiden tuomasta piristyksestä markkinoille. Tupakkatuotteiden edullinen vähittäismyyntihinta toimii edelleen selvänä houkuttimena Kanariansaarilla. Hintavertailu osoittaakin, että tupakkatuotteiden myyntihinta on noin puolet muun Espanjan vastaavasta hinnasta. Tupakkatuotteiden verotuksen, erityisesti IGIC:n, kiristyminen vuodesta 1995 ei ole hidastanut tupakkatuotteiden myyntiä, joka kasvoi jatkuvasti vastaavana aikana. Näillä kasvavilla markkinoilla on voitu paikallisen tuotannon laskusta huolimatta säilyttää huomattava tarjonta sen ansiosta, että tuonti kasvoi 5 prosentista 32 prosenttiin vuosina 1992—2000.

(20) Kaikkien näiden edellä mainittujen seikkojen perusteella huomattava vapautus tupakka-alan osalta on perusteltua. Tämä vapautus verosta liittyy nimittäin suoranaisesti tavoitteeseen säilyttää tuotantotoiminta Kanariansaarilla.

(21) Olisi kuitenkin muistettava vaatimus sisämarkkinoiden yhtenäisyyden säilyttämisestä perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan vaatimusten mukaisesti. Kaupalla on keskeinen sija tupakka-alalla. Vaikka tupakkatuotteiden tuonti Kanariansaarille onkin kasvanut viime vuosina, Kanariansaarilla tuotetun tupakan viennin osuus on niin ikään huomattava. Tässä mielessä on muistettava, että nykyisin noin 76 prosenttia Kanariansaarten tupakkatuotannosta on tarkoitettu vientiin ja vain 24 prosenttia suuntautuu sen omille markkinoille. Lukujen vertailu osoittaa, että Kanariansaarten viennin volyymi on kasvanut vuodesta 1995 mutta että tuonnin volyymi kasvaa suhteessa vielä enemmän. Tämä merkitsee, että näillä kasvavilla markkinoilla ei paikallisella tuotannolla voida kattaa kaikkia tarpeita. Nämä toteamukset tukevat

▼B

väitettä, jonka mukaan tarvitaan huomattava AIEM-veron vapautus, joka toimii riittävänä kannustimena paikallisen tuotannon ylläpitämiseksi tai palauttamiseksi, ottaen samalla huomioon kaupan merkittävän sijan alalla.

(22) Espanjan viranomaisten laatima alkuperäinen ehdotus 45 prosentin verokannasta vaikuttaa liialliselta, kun otetaan huomioon nämä tekijät ja se, että paikalliset tuottajat hyötyvät muihin tuottajiin verrattuna mahdollisuudesta tuoda jalostamatonta ja puolijalostettua tupakkaa 20 000 tonniin saakka vuodessa. Siksi ehdotetaan mahdollisuutta muita tuotteita selkeästi suurempaan vapautukseen, joka ei kuitenkaan ylittäisi 25:tä prosenttia. Koska vapautuksen avulla paikalliselle tuotannolle luotavan kannustimen on lisäksi säilytettävä riittävä taso, ehdotetaan, että Espanjan viranomaisille annetaan lupa määrätä erityisvero, jonka vähimmäismäärä on 6 euroa 1 000 savuketta kohden. Tämä vastaa 25 prosentin tasoista AIEM-veroa halvimmassa savukeluokassa vuonna 2001. Tämä toimenpide ei ole ylimääräinen suojatoimi vaan pikemminkin vaihtoehtoinen toimenpide vapautukselle, jonka enimmäismäärä on 25 prosenttia, ja sillä varmistetaan, että vapautuksen vaikutus säilyy riittävänä.

(23) Kanariansaarten sosioekonomiselle kehittämiselle annettavan tuen tavoitteita toteutetaan kansallisesti veron käyttötarkoitusta ja AIEM-verosta saatavien tulojen varaamista koskevin vaatimuksin. Näiden verotulojen sisällyttäminen Kanariansaarten taloutta ja verotusta koskevan järjestelmän varoihin ja niiden varaaminen Kanariansaarten taloudelliseen ja sosiaaliseen kehittämisstrategiaan paikallisen tuotannon edistämiseksi on lakiin perustuva velvoite.

(24) Järjestelmän kestoksi vahvistetaan kymmenen vuotta. Ehdotetusta järjestelmästä on kuitenkin syytä laatia arvio viiden vuoden kuluttua. Espanjan viranomaisten on siten toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005 kertomus 1 artiklassa tarkoitetun järjestelmän soveltamisesta, jotta voidaan arvioida toteutettujen toimenpiteiden vaikutusta ja niiden osuutta paikallisen taloudellisen toiminnan edistämisessä tai säilyttämisessä ottaen huomioon syrjäisimpien alueiden kohtaamat esteet. Soveltamisalaa ja yhteisön säännösten nojalla sallittuja vapautuksia voidaan tarvittaessa tarkistaa tältä pohjalta.

(25) Jotta varmistetaan jatkuvuus Kanariansaarilla asetuksen (ETY) N:o 1911/91 mukaisesti sovellettavan välillistä verotusta koskevan järjestelmän kanssa, olisi tätä päätöstä sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Poiketen siitä, mitä perustamissopimuksen 23, 25 ja 90 artiklassa määrätään, Espanjan viranomaisille annetaan lupa määrätä liitteessä tarkoitetuille Kanariansaarilla paikallisesti valmistetuille tuotteille täysimääräisiä vapautuksia tai alennuksia Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancìas en las islas Canarias -nimisestä verosta (AIEM) ►**M1** 31 päivään joulukuuta 2013 ◄. Näiden vapautusten on kuuluttava Kanariansaarten taloudelliseen ja sosiaaliseen kehittämisstrategiaan ja edistettävä alueen paikallista toimintaa.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen täysimääräisten vapautusten tai alennusten soveltaminen ei saa johtaa eroihin, jotka ylittävät

a) liitteessä olevassa A osassa tarkoitettujen tuotteiden osalta 5 prosenttia;

b) liitteessä olevassa B osassa tarkoitettujen tuotteiden osalta 15 prosenttia;

c) liitteessä olevassa C osassa tarkoitettujen tuotteiden osalta 25 prosenttia. Espanjan viranomaiset voivat kuitenkin määrätä savukkeille vähimmäisveron, jonka enimmäismäärä on 6 euroa 1 000:ta savuketta kohden ja jota sovelletaan ainoastaan, mikäli yleisten verotyyppien soveltamisen tuloksena oleva AIEM-vero jää alle tämän määrän.

2 artikla

Espanjan viranomaisten on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005 kertomus 1 artiklassa tarkoitetun järjestelmän soveltamisesta, jotta voidaan arvioida toteutettujen toimenpiteiden vaikutusta ja niiden osuutta paikallisen taloudellisen toiminnan edistämisessä tai säilyttämisessä ottaen huomioon syrjäisimpien alueiden vaikeudet.

Komission on tältä pohjalta toimitettava neuvostolle kertomus, johon sisältyy täydellinen taloudellis-sosiaalinen analyysi, ja tarvittaessa ehdotus tämän päätöksen säännösten mukauttamiseksi.

3 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2002.

4 artikla

Päätös on osoitettu Espanjan kuningaskunnalle.

▼B

LIITE

A **Luettelo 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista tuotteista, yhteisen tullitariffin nimikkeistön luokituksen mukaisesti**

Maatalous- ja kalastustuotteet:

0203 11 / 0203 12 / 0203 19 / 0207 11 / 0207 13 / 0302 69 94 00 / 0302 69 95 00 / 0701 90 / 0702 / 0703 / 0803

Rakennustarvikkeet:

3816 / 3824 40 00 00 / 3824 90 45 00 / 3824 90 70 00 / 6809

Kemianteollisuus:

2804 30 00 / 2804 40 00 / 2851 00 30 / 3208 / 3209 / 3210 / 3212 90 90 00 / 3213 / 3214 / 3401 / 3402 / 3406 / 3814 00 90 90 / 3920 30 00 90 / 3921 90 60 / 3923 90 90 / 4012 11 00 / 4012 12 00/ 4012 13 / 4012 19 00

Metalliteollisuus:

7604 / 7608 / 8428 39 98 00 / 8479 50 00 00

Elintarviketeollisuus:

0210 11 11 00 / 0210 11 31 00 / 0210 12 19 00 / 0210 19 40 00 / 0210 19 81 00 / 0305 41 00 / 0901 22 00 00 / 1101 / 1901 20 00 90 / 1901 90 91 96 / 2006 00 31 00 / 1601 / 1602 / 1704 90 30 00 / 1704 90 51 90 / 1704 90 55 00 / 1704 90 71 / 1704 90 75 00 / 1806 / 1901 90 99 / 1904 10 10 / 1905 / 2007 91 10 / 2008 99 61 / 2008 99 68 / 2009 11 / 2009 19 / 2009 41 / 2009 49 / 2009 50 / 2009 71 / 2009 79 / 2009 80 / 2009 90 / 2105 / 2309

Juomateollisuus:

2201 / 2202 / 2204

Tekstiili- ja nahkateollisuus:

6112 31 / 6112 41

Paperiteollisuus:

4822 90 / 4823 90 90 90

Taidegrafiikka ja kustannusteollisuus:

4910

B **Luettelo 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista tuotteista, yhteisen tullitariffin nimikkeistön luokituksen mukaisesti**

Maatalous- ja kalastustuotteet:

0407 00 30

Rakennustarvikkeet:

2523 29 00 00 / 2523 90 / 7010

Kemianteollisuus:

3809 91 00 / 3917 / 3923 10 00 / 3923 21 00 / 3923 30 10 / 3924 10 00

Metalliteollisuus:

7309 00 / 7325 / 7610 / 9403 20 99 00 / 9404

Elintarviketeollisuus:

0403 / 0901 21 / 1902 / 2103 / 2106 90 98

Juomateollisuus:

2203 / 2208 40

Tekstiili- ja nahkateollisuus:

6302

▼B

Paperiteollisuus:

4808 / 4818 10 / 4818 20 / 4818 30 / 4818 90 90 10 / 4819 / 4821 / 4823 90 14

Taidegrafiikka ja kustannusteollisuus:

4909 / 4911

C **Luettelo 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista tuotteista, yhteisen tullitariffin nimikkeistön luokituksen mukaisesti**

Tupakka:

2402